

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 8/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2010 predbežne prerokoval návrh M. P., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. G., B., vo veci preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/05/09-K z 24. júna 2009 a takto

r o z h o d o l :

Návrh M. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 27. júla 2009 doručený návrh M. P., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým sa domáhal preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/05/09-K z 24. júna 2009 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Z návrhu vyplynulo, že sťažovateľ mal už pri nástupe do verejnej funkcie člena Rady Slovenskej televízie zdravotné problémy, ktoré vyústili do závažného ochorenia, ktoré vyžadovalo dlhšiu dobu práceneschopnosti. V tom období bola chorá aj jeho manželka,

o ktorú sa staral, čo v konečnom dôsledku vo vzťahu výboru spôsobil, že nepodal v zákonom určenej lehote príslušné oznámenie tomuto orgánu Národnej rady Slovenskej republiky. Túto skutočnosť oznámil výboru, ktorý však uvedené argumenty nezohľadnil, tak ako nezohľadnil ani skutočnosť, že je dôchodca a má nízky príjem, čo môže ochromiť náklady jeho domácnosti. Preto navrhol, aby ústavný súd nálezom:

„(...) zrušil v celom rozsahu rozhodnutie Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/05/09-K zo dňa 24.6. 2009.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ navrhol zrušiť rozhodnutie výboru sp. zn. VP/05/09-K z 24. júna 2009 s odôvodnením, že oneskorené podanie priznania tomuto orgánu podľa príslušného zákona nepodal len zo zdravotných dôvodov.

Ústavný súd už vo svojom rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 164/06 uviedol, že: „Esenciálnou náležitosťou na preskúmanie rozhodnutia výboru podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., resp. § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde musí byť tvrdenie navrhovateľa, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, resp. svoje povinnosti uložené týmto zákonom neporušil.“

Pokiaľ takéto tvrdenie v návrhu absentuje, potom návrh neobsahuje všetky predpísané zákonné náležitosti, ktoré zákon pre tento typ konania pred ústavným súdom vyžaduje.

Z obsahu podaného návrhu je nepochybné, že navrhovateľ priznáva porušenie povinnosti vyplývajúce z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, a teda netvrdí, že neporušil povinnosti vyplývajúce z toho zákona.

Navrhovateľ tiež netvrdí, že konaním a rozhodnutím výboru došlo k porušeniu zákona, naopak, sám uznáva, že výbor rozhodol podľa zákona.

Z ustanovení § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde jednoznačne vyplýva, že návrh v danom konaní o preskúmanie rozhodnutia výboru a zrušenie namietaného konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenie rozporu záujmov – jedenásty oddiel druhej hlavy zákona o ústavnom súde – ústavný súd nemôže preskúmať (čl. 2 ods. 2 ústavy).

Ústavný súd preto návrh navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010